

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет романської філології і перекладу
Кафедра іспанської та новогрецької філології та перекладу

Допущено до захисту

«__» _____ року

Завідувач кафедри

_____ *Олена ЗАЛЕСНОВА*

КУРСОВА РОБОТА

з перекладознавства на тему:

«Особливості перекладу фразеологічних одиниць з кольоровим компонентом (на матеріалі іспанської та української мови)»

Студентки групи МЛі02-20

Спеціальність 035 Філологія

Спеціалізація 035.051 Романські мови і літератури
(переклад включно), перша – іспанська

Освітня програма Іспанська мова і література, друга
іноземна мова, переклад

Шаповалової Софії Олександрівни

Науковий керівник:

кандидат філологічних наук, доцент

Бокова Поліна Михайлівна

Чотирибальна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Члени комісії:

_____ (підпис) _____ (прізвище та ініціали)

_____ (підпис) _____ (прізвище та ініціали)

_____ (підпис) _____ (прізвище та ініціали)

Київ 2024

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ КОЛЬОРОНАЗВ В ІСПАНСЬКІЙ ФРАЗЕОЛОГІЇ	6
1.1 Колір як об'єкт наукового дослідження в сучасній лінгвістиці та перекладознавстві.....	6
1.2 Кольори та їх значення	12
1.3 Значення кольору в семантиці фразеологічних одиниць іспанської та української мов.....	15
ВИСНОВКИ ДО 1 РОЗДІЛУ	18
РОЗДІЛ 2 ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА ПЕРЕКЛАДУ ІСПАНСЬКИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ З КОЛЬОРОВИМ КОМПОНЕНТОМ	19
2.1 Особливості та основні методи перекладу фразеологічних одиниць.....	19
2.2 Проблеми та типові помилки при перекладі фразеологізмів з іспанської мови на українську.....	20
2.3. Переклад іспанських фразеологізмів зі значенням кольору на українську мову.....	23
ВИСНОВКИ ДО 2 РОЗДІЛУ	26
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ	27
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	29

АНОТАЦІЯ

Дослідження зосереджене на ролі кольору як об'єкта наукового дослідження в сучасній лінгвістиці та перекладознавстві. В роботі проаналізовано значення кольору в семантиці фразеологічних одиниць іспанської та української мов, виявлено їх особливості та специфіку вживання. Окрема увага приділяється функціонуванню та перекладу іспанських фразеологізмів з кольоровим компонентом, вивчаються стратегії перекладу для збереження семантичної точності та емоційного забарвлення в перекладі. Результати дослідження допоможуть краще розуміти механізми використання кольору в мові та покращити методи перекладу фразеологічних одиниць, зберігаючи їх виразність та автентичність у цільовій мові.

Дослідження виокремлюється також тим, що воно враховує сучасні підходи до вивчення кольору в мовознавстві, зокрема залучає інтердисциплінарний підхід, поєднуючи лінгвістичні та культурологічні аспекти. Особлива увага приділяється культурним та ідіоматичним відтінкам кольорів у мовах, що дозволяє краще розуміти їх значення та використання в конкретних культурних контекстах. Робота має практичне значення для перекладачів, мовознавців та культурологів, які займаються аналізом та перекладом текстів з фразеологічними одиницями, де кольоровий компонент відіграє важливу роль.

Ключові слова: колір, лінгвістика, перекладознавство, семантика, фразеологічні одиниці, іспанська мова, українська мова, фразеологізми, функціонування, переклад, культурні відтінки, культурологія, мовна культура, міжкультурна комунікація, культурні контексти.

ВСТУП

Загалом, колористика представляє собою наукове вивчення кольору, що охоплює його природу, властивості, і значення у різноманітних культурних та лінгвістичних контекстах. В якості основного аспекту людського сприйняття, колір істотно впливає на мовну експресію, символізм та комунікативну ефективність. У сучасній лінгвістиці та перекладознавстві колір досліджується не тільки через його естетичну природу, але й здатність відображати культурні значення та ідентичності. Це робить кольори особливо важливими в контексті фразеологічних одиниць, де вони можуть нести додаткові асоціації та конотації, що значно збагачують текст і ставлять перед перекладачем складні завдання зі збереження семантичної глибини та емоційного забарвлення. Осмислення цих характеристик кольору в мові та їх використання в перекладацькій практиці є невід'ємним елементом лінгвістичних досліджень, здатних підсилити міжкультурне спілкування та розуміння.

Актуальність теми дослідження. Одним із найважливіших аспектів вивчення колоративів є дослідження їх функціональних властивостей у мові художньої літератури. Численні дослідження в галузі лінгвопоетики показали, що в поетичній мові назви кольорів є естетично посиленними, мають велику семантичну наповненість і виконують різноманітні функції.

У нашому повсякденному житті ми помічаємо лінгвістичну асоціацію кольорів у різних культурах людей світу, і зрозуміти це явище є складністю. Використовуючи кольори в мові, дуже важливо розпізнати точку зору аудиторії та те, як вони сприймають кольори, це особливо важливо, коли використовуються кольори, які призначені для іншої аудиторії. Лінгвісти стверджують, що лінгвістична основа позначення кольору є складною, різноманітною та важкою для розуміння. Як наслідок, сучасні стратегії університетської освіти передбачають, що одним із їхніх першочергових обов'язків є розвиток соціолінгвістичного потенціалу майбутніх учителів

початкової школи, їх підготовка до спілкування з громадськістю в різних сферах сучасного суспільства, їхній внесок у освітню систему. .

У зв'язку з цим все більшої ваги набуває дослідження значущості та відповідності кольорів, їх збігу та відмінності в культурах різних народів світу, а також загальних навичок іншомовного спілкування. здібності майбутніх учителів початкової школи – справжніх професіоналів та аматорів іноземної мови. Усі перераховані вище фактори обумовлюють актуальність та необхідність дослідження.

Значущість колориметрії як значущого мовно-естетичного явища є одним із найбільших показників індивідуального стилю автора, аналіз цього явища завжди знаходиться в полі зору як вітчизняних, так і зарубіжних лінгвістів. В галузі українського мовознавства питання семантичних і функціональних властивостей колоративів розглядають у працях таких науковців, як Н. Адах, І. Бабій, Г. Губарева, В. Дятчук, О. Крижанська, Л. Пустовіт, О. Рудь, Л. Супрун та багато інших. Їх дослідження спираються як на загальнотеоретичні питання, так і на зразки художньої літератури.

Мета дослідження: проаналізувати особливості перекладу фразеологічних одиниць з кольоровим компонентом.

Завдання:

- дослідити колір як об'єкт наукового дослідження в сучасній лінгвістиці та перекладознавстві;
- розглянути значення кольору в семантиці фразеологічних одиниць іспанської та української мов;
- вивчити особливості функціонування та перекладу іспанських фразеологізмів з кольоровим компонентом.

Об'єкт дослідження: фразеологічні одиниці з кольоровим компонентом.

Предмет дослідження: особливості перекладу фразеологічних одиниць з кольоровим компонентом.

Матеріалом дослідження слугували фразеологічні одиниці з кольоровим компонентом, які вибрані методом суцільної вибірки з іспаномовних джерел, фразеологічних та тлумачних словників.

Для розв'язання поставлених завдань під час виконання дослідження використовувалась система **методів**: аналіз мовознавчих праць для вивчення стану теоретичної розробки проблеми, описовий метод, порівняльний, метод контекстного аналізу, метод суцільної вибірки.

Структура роботи. Курсова робота складається зі вступу, двох розділів, висновків та списку літератури. У вступі акцентується увага на актуальності вивчення кольору як складової фразеологічних одиниць у різних мовах, а також на впливі культурних аспектів на використання кольорової символіки. У першому розділі аналізується колір як об'єкт наукового дослідження, його значення в лінгвістиці та перекладознавстві, а також дослідження впливу кольору на семантику фразеологічних одиниць. Другий розділ зосереджується на практичних аспектах перекладу фразеологічних одиниць, вивчаючи типові помилки та стратегії збереження семантичної точності у перекладі ідіом з кольором. У висновках сумарно відображається внесок дослідження в розуміння перекладу фразеологізмів з кольоровими компонентами та їх культурні та лінгвістичні особливості. Загальний обсяг роботи – 32 сторінки.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ КОЛЬОРОНАЗВ В ІСПАНСЬКІЙ ФРАЗЕОЛОГІЇ

1.1 Колір як об'єкт наукового дослідження в сучасній лінгвістиці та перекладознавстві

Колористика – наука про колір, яка об'єднує відомості про природу кольору, первинні характеристики кольору, колірні контрасти, «мову» кольору, культуру кольору. У лінгвістиці увага до колористики як лінгвістичного явища має тривалу та продуктивну історію, хоча в першу чергу сформувалась у ХХ ст. Як відомо, традиційний гуманістичний аналіз, який охоплює проміжок часу від античності до сучасності, стосувався передусім антропоцентричної, фізіологічної, психологічної та естетичної природи кольору. Лінгвістичний аналіз колористики документувався передусім у галузях поезики – загальної та авторської [13].

Сьогодні існує більше лінгвістичних досліджень, які зосереджуються на вербальних аспектах колористики, ніж було раніше, ці дослідження мають однакові можливості для публікації. Колір історично мав значний вплив на людську культуру. Це впливає не тільки на зір, а й на всі органи чуття. Серед різноманітної сенсорної термінології велике значення має зорова, а серед останньої – відчуття кольору. Асоціації, характерні для певного кольору, наприклад запахи та звуки, можуть мати значний вплив на емоційні спогади. Кожна етнокультура пов'язана зі специфічною символічною асоціацією кольорів, яка виникає в різні періоди часу [9].

Формування і послідовне зв'язування кольору з іншими об'єктами в пізнанні людини ідентично процесу формування і підтримки кольорових рефлексів у корі великої півкулі головного мозку. На сприйняття кольору впливають самі кольори, їх чистота, яскравість, насиченість і особистісні характеристики, а також культурні та ідеологічні фактори. Дослідження

значення кольорів у лінгвістиці, психології, фізіології, історії, фізиці та мистецтві безмежні. Дослідження кольорів, їхнього значення, естетичних, історичних і поетичних властивостей почалося з Аристотеля, і ці властивості все ще вивчаються сьогодні в багатьох дисциплінах і галузях знань. Відомі вчені, які одомашнювали рослини і тварин, І. Бабій, Л. Булаховський, О. Василевич, О. Коваль-Костінська, Л. Лисиченко, Д. Лінькова, Н. Парасін, О. Потебня, Л. Пустовіт, А. Іншаков, Т. Семашко досліджували забарвлення різних мовних здібностей.

Проте питання кольорових позначень ще відносно мало досліджене. Символіка кольору може походити від його метафоричного опису, оскільки узагальненість слова є внеском як у конкретне (метафоричне), так і в символічне (узагальнено-абстрактне) значення слова [1]. Забарвлення аналізу – пошуки лінгвістичних фольклористів та етнолінгвістів (А. Вежбицька, Е. Бартмінський, Г. Яворська, Ю. Дязовецька та ін.), дослідників-граматиків (Е. Рош-Хайдер, Р. Мак-Лорі, Г. Конклін, Н. Бахіліна, Ж. Соколовська, Н. Пелевіна, Г. Корбетт, О. Коваль-Костінська та ін.) та дослідники-граматики (М. А. Марфелл, А. Л. Маккормік, Ч. Н. Ньюелл, Л. Маффей та ін.), а також біхевіористи (О. Левченко, О. Дзівак, Н. Рєпнікова, З. Сафіна, О. Постовіт, Х. Сорохан.) і біхевіористи (структуралісти (Дж. Лайонс, А. Лерер), Л. Вайсгербер, В. Москович та ін.), а також суспільствознавці (Г. Корбетт, Ю. Девіс, В. Гак, І. Голубовська, О. Коваль-Костінська, І. Ковальська, В. Клоков, С. Кулінська), І. Гуменюк, Ф. Тугушева та ін.), художники (Л. Шулінова, С. Григорук, Н. Разумкова, О. Кондрашова та ін.).

Важливо, що пізнання мовних форм колористики також є частиною загальної лінгвістичної теорії, коли вербалізація кольору пояснюється унікальними властивостями людського інтелекту. Колір є одним із способів сприйняття навколишнього світу за допомогою сенсорної системи, ця система є складною і базується на стабільності, мінливості, центричності та периферійності. Сучасні науковці (насамперед Р. Фрумкіна, В. Кульпіна, М. Серов та ін.) обговорюють передусім лінгвістичні, світоглядні та естетичні

властивості колористичних позначень. Колір розглядається з точки зору частоти – більшість мовної свідомості складається з основних кольорів, а також тих, що представляють політичні події певної епохи (Червона революція, Помаранчева революція, Коричнева диктатура тощо), а також різні методи виділення (Білий дім, Червоний Хрест, Золоті піски, Чорна курганка, Білий континент, Зелений континент та ін.).

Колористичні ознаки народної мовної свідомості нової доби походять від складного процесу метафоризації значення слова, коли формується універсальна оцінка, яка виражається у вигляді позитивної чи негативної асоціації з явищем: механізм обміну прозорий і складний капітал, складний і прозорий капітал, складний і прозорий ланцюг руху, складна і прозора схема роботи, негативні і позитивні свідчення, та інші атрибути [15]. Визначення периферійних кольорів у мовній свідомості суспільства в сучасних медіа не обмежується метафорою (помаранчевий уряд, помаранчеві революціонери, помаранчеві події, помаранчева бабуся тощо), а й розвиває здатність до нових синтаксичних і семантичних сполучень «Зелені і білі Карпати», історичні сторінки апельсину та ін.. Периферійні кольори, наприклад основні, використовуються для позначення соціальних процесів і об'єктів. Позамовна мотивація, яка пов'язана з процесом забарвлення, визначає регулярність і різноманітність словесної колористики.

Назви кольорів були темою постійного інтересу для тих, хто займається семантичним полем протягом останніх кількох десятиліть. Ця речовина була надзвичайно корисною в кількох важливих аспектах. У результаті назви кольорів були виведені з точки зору лінгвістичної універсальної проблеми, зокрема закономірностей еволюції назв кольорів на основі матеріалу різних мов світу [16]. Крім того, ця частина лексики продемонструвала свою ефективність у семантичному полі типології мов, у виявленні унікальних національних особливостей мовних моделей у світі, оскільки фізичний спектр кольорів у різних мовах пов'язаний з різні способи зміни спектру, лінгвістичний опис окремих його компонентів пов'язаний з різною термінологією, а отже, назви кольорів пов'язані з різними поняттями світу.

Дослідники стверджують, що колірний знак з'явився в мові в діахронічному порядку. Вони вважають, що в письменницьких роботах переважають визначення білого і чорного кольорів, потім червоного, за ним зеленого і жовтого, потім синього і коричневого. Закономірність кольорової схеми пізніше була підтверджена висновками Б. Берліна, П. Кея, Е. Боша, Л. Новікова, Е. Міллера та ін.

О. Крижанська відзначає необхідність чіткого підходу до градування колірних властивостей: «Усі українські кольороназви за семантичним походженням можна поділити на дві групи: первинні й вторинні. Найважливішими з них є кольороназви, які в сучасній літературі є кольороназвами». Українська мова не співвідноситься з назвами об'єктів реального світу, а натомість використовується для опису властивостей кольору, які не пов'язані з об'єктами, їхнє походження та зв'язок із конкретною назвою виявляється за допомогою етимологічного дослідження (червоний, коричневий, жовтий). Вторинні – це українські терміназви, які відображають певний колір за допомогою колірної подібності до предметів і явищ навколишнього світу».

Отже, основними кольорами є білий і чорний. Це контрастні кольори, які найчастіше використовуються. Чорне і біле розглядає як протилежності одне одному Л. Новіков, який визначив поняття «ахроматичний колір» як такий, що не містить чорної чи білої складових. Колір є значущим ідейно-художнім і комунікативним засобом. О. Крижанська пропонує таке його тлумачення: «Колір – це свідомо й абстрактна сторона предмета, яка знаходить у ньому своє здійснення, але не обов'язково йому належить і, як загальне поняття, може бути застосована до будь-якого іншого предмета» або явище не присутнє саме по собі. Колір обов'язково асоціюється з об'єктом і може переноситися від одного об'єкта до іншого, тоді проявляється загальне значення кольору.

Дослідження кольору використовується для оцінки художньої творчості та стилю автора. Щодо кольору внутрішній і зовнішній світи завжди конфліктують, і перехід до внутрішнього світу відзначається не ослабленням, а видавлюванням кольору [24, с. 55]. Теоретики кольору звертають увагу на той факт, що «світлі

об'єкти мають високий ступінь насиченості, а темні – низький» [1, с.10], як наслідок, вони відрізняються лише за насиченістю. Білий колір – це первісний колір, божественне начало. Його символ вважається щедрим і могутнім. Чорний – колір даунінга. Він уособлює знання, силу, знання і уособлює родючість землі, минуле, обсяг і складність існування.

У літературі замість універсальних назв кольорів слід використовувати характерні для художньої літератури назви кольорів. конкретні зображення полегшують асоціацію зв'язків кольору з зображеннями. Наприклад, фіолетові очі. У цьому контексті використовується термін семантика рослин. Фіолетова колірна гамма вважається півкольором, за нею, на думку С. Сирена, стоїть сугестивна наративна ідея, яка узгоджується зі значенням переходу дня в ніч: з фіолетовим опал, пурпурові бризки.

Сучасне дослідження лінгвокультурної еволюції М.Ф. Алефіренка:

- а) способи та засоби вираження культурних об'єктів у мові;
- б) унікальні властивості мови, що використовується для репрезентації менталітету певного населення.
- в) закономірності відображення в семантичному полі мовних одиниць цілісно-семантичних категорій культури.

Багато вчених вважають, що саме мова охоплює історичну пам'ять населення, мова має як культурну, так і мовну природу. Лінгвістичні та культурологічні дослідження, які використовують фразеологію, полегшують уявлення про духовні цінності, приписувані різним етнічним групам протягом тисячоліть. Фразеологія вважається «дзеркалом», яке полегшує ідентифікацію мовної та культурної спадщини країни з метою розпізнавання їхньої національної самосвідомості [7, с.104].

1.2 Кольори та їх значення

Завдяки своїм семантичним властивостям і асоціаціям з іншими словами ознака кольору вважається мовним засобом художнього вираження та має

значний емоційний і експресивний компонент. Першою ознакою колірної семантики є універсалізм, який відчувається на психологічному рівні. Білий має сентиментальний колір і асоціюється з логікою. Проте колір асоціюється з культурною метафорою в описі національної культури [21]. В українському менталітеті підтримується концепція універсальності слова «білий», яке залучено до сфери візуального сприйняття. Наприклад, доцільно процитувати вислів В. Кандинського, який вказує на те, що колірний термін «білий світ» асоціюється зі словами «всесвіт – сприйманий, білий світ», що виключає всі кольори, усі матеріальні властивості та субстанції: «... Білий, який зазвичай визначають як не фарбу, вважається символом миру, всі інші кольори, вся власність і субстанції були видалені. Цей світ настільки піднесений над нами, що звук його не може досягти нас. ... Білість подібна до відсутності звуку, який можна зрозуміти раптово. Це щось, що має бути молодим, або, що важливіше, нічого, що відбувається до початку, народження. Можливо, звук землі під час ери білого льоду був подібний до повторюваного шуму крижин».

Білий колір традиційно асоціюється з красою, співчуттям і найніжнішими почуттями. Асоціація слова хроматизм із «білим» є семантичною та передбачає зв'язок із спокійним станом душі, ця асоціація посилюється повним розумінням візуальної метафори чи епітета. Воно асоціюється з поняттям невинності, мужності. Він представляє об'єктивний аспект білого кольору та суб'єктивний досвід його спостереження [18].

В іспанській мові яскравими прикладами можуть слугувати вирази *páginas en blanco* – порожні сторінки, *una noche en blanco* – безсонна ніч, *ser un mirlo blanco* – бути білою вороною, *blanco como el Jasmín* – білий як жасмін.

Буквальне значення колірних термінів чорно-білий демонструє контраст між символічним рівнем. Якщо страждання, зображені в оповіданні, є найпоширенішою рисою, то найчастіше вживається слово «чорний». Слово «чорний» зазвичай має символічне значення і асоціюється з фізичним і психологічним станом, а також є аспектом культури. «Чорне» – це і сльози, і печаль, і біда, і радість. «Білий» є прикладом позитивної, оптимістичної та

радісної поведінки. Протиставимо: тиха чорнота – шум білий; чорна надія – білі хмари; чорні ялини – білі лілії; чорна невдячність – білі думки; а чорний біль – білий день [19]. Іспаномовні джерела демонструють нам низку прикладів: *verlo todo negro* – бачити все в чорному кольорі, *el día negro* – чорний день, *tener la negra* – чорна смуга.

В Європі фіолетовий колір асоціюється з дружбою, владою і розкішшю. Це колір єдності. Він уособлює зловмисність сили, гармонії та колективних турбот. Він підтримує творчих особистостей, ораторів, письменників, перекладачів та аналітиків. Значення фіолетового кольору – результат жертвності, праці на благо народу. В Японії цей колір асоціюється з сумом, болем. Як видно, семантика специфічного загальномовного кольору реалізується як у лексикографічних, так і в метафоричних словосполученнях. Колорит українців передусім походить від християнського мистецтва. Зображення сонця виконано із золота. Це колір влади. Він володіє фізичною привабливістю, багатством і доброзичливістю. Золотий колір асоціюється з мистецтвом і творчістю. Він усвідомлює справедливість [20].

Слово золотий має кілька визначень: загальномовні та специфічно поетичні підходи до значення. Є образи, в основі яких лежить безпосередня асоціація кольору із золотом: море, бризки, бджола, хвиля, печаль, дукачі. Сема вважається «золотою» через її функцію суб'єкта, що створює релевантні концепти, які мають певний семантичний атрибут і дейктичну функцію, яка забезпечує когерентність семантичного значення дискурсу. Протиставимо: золоте серце, золота особистість, золоті руки тощо.

Червоний колір має емоційне і значуще символічне значення. З давніх-давен червоний колір був особливим для людей, оскільки символізував життя та радість. Червоний колір символізував доблесть, відвагу, мужність і відсутність страху. Сема «червоний» асоціюється з кров'ю і суперечливою епохою. Червоний колір – це біль тих, хто загинув, намагаючись досягти своїх цілей. У психології червоний колір асоціюється з енергією, гнівом, а якщо його зображують занадто агресивним. Це колір влади, перемоги та любові. Він

наділений різними кольорами, що символізує енергію, волю, мужність і активність [29]. Таким чином можна дослідити наступні вирази: *ponerse rojo* – почервоніти від люті; *rojo como una guinda (amapola, tomate)* – стати червоним від сорому як вишня, *rojo como un cangrejo* – червоний, як рак.

Значення сірого залежить від стилю кольору та асоціюється з чимось іншим, ніж людське: сірий об'єм, сірий туман і сірий квадрат. Сема «сірий» – це гібрид двох або більше кольорів низької інтенсивності, розташованих між білим і чорним. Сірий колір асоціюється з сумом, депресією. Душевний тягар сірого є втіленням туги існування. Порівняймо: сіре життя, сірі будні, . *ser una persona gris* – бути сірою мишкою.

1.3 Значення кольору в семантиці фразеологічних одиниць іспанської та української мов

Ідіоми представляють точку зору мовців, їхню історію, щоденні ритуали, культуру та поєднують покоління. Особливість функціональної поведінки ФО пояснюється їх мовними атрибутами, а також умовами мовлення, в яких вони виникають; їх бажання або відсутність бажання працювати. Фраза є похідною від метафоризації певного явища чи ідеї. У цьому випадку першочерговим є лінгвокультурний досвід колективу, який визначає асоціацію одного чи кількох слів з тим чи іншим значенням. Ідіоми, як правило, складаються з фіксованої кількості слів у пам'яті мовців, тому ці комбінації просто витягуються зі свідомості за необхідності, а не створюються заново. Фразеологія почала розвиватися на стику цих галузей дослідження, включаючи психолінгвістику, стилістику та соціолінгвістику, лексикологію та семасіологію, синтаксис та морфологію. Теорію фразеології вважають однією з найзначніших лінгвістичних теорій [8].

Без питань стійкості неможливо визначити фразеологію як лінгвістичну галузь дослідження, а також її межі. Дослідник вважає, що стійкість ФО є складним поняттям, яке найкраще визначити, давши таке визначення: «Це

ступінь інваріантності в різних аспектах фразеологічних одиниць, яка визначається кількістю узгодженості в їх готових продуктах і їх стійкість у всіх типових і непоширених змінах».

Навколо початків української мови задокументовано таких народних носіїв, як Л. А. Булаховський, Л. Г. Авксентьєв, В. Д. Ужченко, Л. Г. Скрипник, Ю. Г. Скрипник. Це продемонстрували й інші, наприклад О. Карпенко. У своїх дослідженнях вони розглядали семантичні та граматичні властивості узгоджених словосполучень, вони також обговорювали природу цієї стійкості та відтворюваності, вони документували наявність узгоджених сполучень слів, їх документально підтверджену стійкість у мові, а також вони обговорювали розрізнення між складними словами та словосполученнями.

Вітчизняні вчені вважають ідіому зразком мовної культури. Наприклад, О. М. Галінська вважає, що сполучення слів вважаються спеціальними мовними знаками, які використовуються для збереження та передачі культурної інформації. Вчена визнає, що мовні та культурні компоненти фразеології досліджують зв'язок між мовою та культурою крізь призму культурних та національних інтересів і пов'язаної з ними фразеології.

Н. М. Хома зазначає, що етнофразеологія кожної країни виявляє свою ментальність, образи та думки, тому для них характерна значна послідовність. Учений вивчає ономастичний простір в українських дієсловах і приказках, відтак приходить до висновку, що ономастикон українських словосполучень не лише різноманітний, а й багатий. Воно походить від чоловічих і жіночих особових імен. Чоловічі антропоніми зустрічаються в паремійному ономастиконі частіше, ніж жіночі. Топоніми в прислів'ях і приказках впливають на регіональний характер фольклорного тексту, який характеризується місцевим колоритом і є одним із найважливіших чинників досягнення ефекту автентичності.

Л.В. Савченко вважає, що фразеологізми репрезентують образи дійсності, що містять фрагменти культури, історії, етнології, психології, світогляду, релігії, менталітету, і покликані відтворювати національний характер населення, вони

також вважаються формою дбайливого і ґрунтовне кодування духовного аспекту культури.

Фразеологічні одиниці характеризуються [22]: 1) Вони незалежні від інших мовних одиниць (таких як фрази, речення або слова). 2) Вони мають більш емоційно-експресивний характер, їх значення супроводжується додатковими образними ознаками. 3) Цим фраземи відрізняються від вільних словосполучень.

Одним із поширених методів дослідження ФО на міжмовному рівні є порівняння через семантичні поля, тобто «поля значення Цундоку», «комплексні» або «функціонально-семантичні поля» [11]. Семантичні поля характеризуються тематичним підходом, який деякі фразеологи не соромляться робити в своєму написанні. У зв'язку з цим під час порівняльного аналізу ФО доцільно визначити загальну фразеологію.

Інші ідіоми також розглядаються на лінгвістичному або синтаксичному рівні мови. У зв'язку з цим Т. А. Космеда вважає, що вираження сенсу оцінки є залежним від синтаксису словосполучень, тобто конкретні синтаксичні одиниці використовуються спеціально для досягнення передбачуваного значення оцінки.

Як наслідок, після вивчення основних визначень фрази ми погоджуємося, що наступне визначення є найбільш точним: ФО – це термін, який походить від мови та складається з двох або більше компонентів, які є постійними за своєю природою, складом і значенням.

Найбільш загальне визначення символу трансфігурується і спеціалізується в різних галузях сучасного соціального знання, які залежать від специфіки поля з точки зору знака, репрезентації та абстракції. Крім того, Арістотель пояснював символ як сигнал, який має іншу мету або мову; цей сигнал використовується для перенесення плану вираження (адекватного чи метафоричного) у план змісту, який називається процесом [1].

О. Потєбня вважає, що символи розглядаються не лише як стильовий тип, а й репрезентують культурно-історичну еволюцію людства, пов'язану з мовою, перспективою, пізнанням світу. Ф. Шеллінг описав символ як по суті реалістичне

зображення поняття. А Гегель вважав символічну поведінку найменш розвиненою формою художнього вираження.

Термін «символ» – дуже складне поняття, тому в кожній енциклопедії воно трактується по-різному. В естетиці символ – це репрезентативне втілення поняття. Естетичне фольклорне розуміння символу походить із пізнього етапу культурної еволюції. Як задокументовано, у міфологічній свідомості не було зроблено жодного значного аналізу символічної форми та змісту, що, природно, виключає будь-які думки про символ [23].

У складі фундаментального значення цього слова сім компонентів сприяють його «символічному вигляду». Ця аура може походити від типових асоціацій, пов'язаних із цією культурою, або мати давню, архетипну природу. Коли слово оновлюється у відповідному контексті, сема вживається в переносному значенні з символічним значенням. Символ шести відображається в трьох різних типах уявлень: – культурні та традиційні – модерністські символи, які визнають усі представники цієї культури, маючи прозору або напівпрозору основу для свого повідомлення; – архетипні – міфологічні або оригінальні уявлення про світ, які визнаються всіма представниками цієї культури, що мають приховану перекладацьку базу. На їх основі символи, що походять від них, зустрічаються в культурах, розділених часом і які мають різну історію розвитку; – суб'єктивно авторські – засновані на них символи пов'язані з поняттями, що описують світ особистості, їх часто вважають недосконалими стереотипами та архетипами [30].

Едвард Сепір класифікує героїв на кілька класів. Перший, довідковий символи, включає розмовну мову, письмову мову, телеграфний код, національні прапори та інші символи, які зазвичай використовуються як недорогий засіб позначення. Інша форма символіки також є економічною, і її можна вважати конденсацією, оскільки це дуже стисле уявлення. Пізніше були розроблені додаткові символи, які були пільговими. Символізм посилення зростає в міру вдосконалення формальних механізмів усвідомлення, а згущення являє собою більш глибоку прихильність до підсвідомості. Часто символ асоціюється з

самими явищами, такими як слід, знак, образ, прообраз, алегорія, метафора, поняття. Однак у них також є деякі розбіжності. Символ подібний до будь-якої підказки тим, що він спирається на передачу значення. Зрештою, це повідомлення є суто індивідуальним і має особливість, якої не можуть отримати «одноразові» повідомлення.

Різниця між символом і метафорою полягає в тому, що значення останньої включає стабільність, поряд із збереженням матеріального значення, тривалість існування.

Тому розрізнення між алегорією та символом стосується того, що алегорія обмежена конкретним контекстом, вона, по суті, не має значення. Гліф завжди неправильно тлумачиться. Загальне є життєво важливим для алегорії; воно служить і метафорою, і окремим прикладом. Щодо асоціації між символом і поняттям, важливо визнати, що кожен символ є поняттям, але не кожне поняття є символом. Термін «символ» використовується для опису образно-поетичного погляду на світ, концепт – це оператор думки, який має більш широкий обсяг, аніж пізнавальна діяльність суб'єкта.

ВИСНОВКИ ДО 1 РОЗДІЛУ

Таким чином дослідження розглядає семантику та символізм кольорів у мовному контексті, зокрема в іспанській та українській фразеології. Аналізуючи різні аспекти кольорової семантики, ми виявили, що кольори не лише додають експресії та емоційного забарвлення виразам, але й служать мостиною між культурними та лінгвістичними традиціями. Завдяки своїй здатності виражати складні концепти та емоції, кольори відіграють ключову роль у формуванні фразеологічних одиниць, що зберігають культурну специфіку та ідентичність. Важливість цього аспекту дослідження підкреслюється залученням широкого спектру джерел та інтердисциплінарного підходу, що дозволяє нам глибше

зрозуміти механізми використання кольору в мові та його перекладацькі виклики.

У результаті вивчення теоретичних напрацювань відомих українських і зарубіжних учених акцентуємо увагу на специфіці фразеологічної символіки, зокрема на їхніх твердженнях про те, що специфіка системи є мовною, а не символічною владою чи багатством. Символу, особливо у фразеології, властива багатозначність, наявність якої визначається тим, як носії прототипу атрибутують свої слова. Дослідження значення кожного компонента словосполучення сприяє кращому розумінню семантичних відношень у мові, потім ця інформація використовується для встановлення зв'язку між лексикою та психологічними особливостями індивідів. Використання слів-символів імітує відтворення колективного національного поняття, віри, філософії, створює візуальну репрезентацію світу українців.

Одним із найвагоміших джерел повернення до фразеологічного ладу української мови є створення художньої інтерпретації письменниками фразеологічних компонентів твору, створення нових словосполучень чи варіантів існуючих слів. Часто така реконцептуалізація значення стійкого виразу призводить до зміни семантичного визначення фразеологічних одиниць. Заслуговує на увагу поява нових фраз або нещодавній перегляд існуючих фраз, які свідчать про талант авторів, а також про постійну еволюцію мовної системи.

РОЗДІЛ 2

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА ПЕРЕКЛАДУ ІСПАНСЬКИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ З КОЛЬОРОВИМ КОМПОНЕНТОМ

2.1 Особливості та основні методи перекладу фразеологічних одиниць

Лексика кожної мови має значний вплив на створення візуального образу світу. Мовні образи, які закладені у фразеологічній системі, ґрунтуються на логіко-психологічних засадах, притаманних усім людям. Їх пояснення сприяє, по-перше, розкриттю механізму образного мислення, по-друге, розкриттю незмінних закономірностей мови як системи знаків, що відповідають за внутрішню організацію фразеологічного ладу [12, с. 146].

У західній лінгвістичній традиції найбільш поширеним є термін «ідіома», яким позначають усталені мовні вирази, що мають цілісне значення, яке не є похідним від значення компонентів.

Сьогодні розвинений етап фразеології та зростаюча популярність розмовної мови, яка демонструється в повсякденному мовленні, літературі, періодичних виданнях і жанрах кіно, визначає важливість порівняння мов, визнання їх схожості та відмінності в конкретних сферах [25].

Актуальним питанням дослідження фразеологізмів є складність їх перекладу. Багато теоретиків-лінгвістів розглядали різні аспекти фразеології, на сьогодні не існує повного опису всіх аспектів цієї галузі лексикології [6].

Вивчаючи наукові розробки, присвячені перекладу, можна констатувати, що найпоширенішим способом перекладу фразеологічних одиниць є вибір найбільш схожих одиниць іншої мови, які потім відповідають оригіналу [27].

Спори щодо перекладу фразеологізмів (ФО) вирішуються по-різному, існують різні підходи до вирішення цього питання.

Деякі вчені виділяють такі способи перекладу фразеологізмів:

- переклад окремого слова за допомогою його одноголосного відповідника;
- переклад, що базується на порівнянні відносних величин;
- переклад з урахуванням контексту,
- переклад з використанням метафори;
- описовий переклад.

Найбільш поширеними видами перекладу фразеологічних одиниць є фразеологічний еквівалент (повне та неповне співпадіння), а також описовий переклад.

Фразеологічний еквівалент – зберігає інтегральне значення виразу, що перекладається. Повне співпадіння характеризується наявністю абсолютного відповідника у мові перекладу, наприклад, *blanco como la nieve* – білий як сніг; *viuda negra* – чорна вдова; *ponerse verde de envidia* – позеленіти від заздрощів. В свою чергу, часткове співпадіння – ФО мають схоже значення, але відрізняються внутрішньою формою: *suerte negra* – гірка доля, *ser una persona gris* – бути сірою мишкою, *valer su peso en oro* – на вагу золота.

Описовий переклад – застосовується, коли неможливо знайти точні фразеологічні еквіваленти, може нести за собою втрату експресивності. Таким чином із сталого виразу утворює вільне словосполучення. Наприклад, *ir de punta en blanco* – причепуритися; вирядитися; гарно вбратися, *ser un pico de oro* – дуже гарно говорити, *el cerebro gris* – особа, яка відіграє важливу роль, але залишається в тіні, *el peso de la púrpura* – велика відповідальність.

2.2 Проблеми та типові помилки при перекладі фразеологізмів з іспанської мови на українську

Переклад фразеологізмів з іспанської на українську мову є складним завданням, оскільки вимагає розуміння не лише лексичного значення слів, але й їхніх виразових особливостей та культурного контексту. Одна з поширених

помилки – це буквальный переклад, коли перекладачі відтворюють фразеологізми слово в слово, не враховуючи їхнього ідіоматичного значення. Це може призвести до невірної розуміння або втрати ідіоматичності в перекладі [29].

Деякі фразеологізми мають унікальне значення або виразові особливості, які можуть бути важко передати в іншій мові, що призводить до відсутності еквівалента або неправильного використання його. Неправильне розуміння культурного контексту може призвести до неточного перекладу. Фразеологізми часто відображають культурні особливості мови-джерела, і їх правильне передавання вимагає знання та розуміння цих аспектів.

Також варто уникати використання застарілих фразеологізмів або їхнього невірної вживання, адже мова постійно змінюється, і деякі вирази можуть вже не вживатися в повсякденному мовленні. Отже, брак контексту може зробити розуміння іспанських фразеологізмів складним. Багатозначність деяких виразів може вимагати належного контексту для їхнього точного розуміння і передачі в перекладі.

Переклад фразеологізмів з однієї мови на іншу є складним завданням, що вимагає не лише знання лексичного складу і граматики обох мов, але й розуміння їхнього культурного контексту та виразових особливостей. Переклад фразеологізмів є особливою формою перекладу, оскільки ці вирази часто мають ідіоматичне значення, яке може відрізнятися від буквального перекладу слово за словом [29].

Одна з типових помилок у перекладі фразеологізмів – це буквальный переклад, коли перекладачі намагаються передати значення фразеологізму слово в слово, не враховуючи його ідіоматичного характеру в мові-джерелі. Це може призвести до неправильного розуміння або втрати ефективності в перекладі.

Деякі фразеологізми мають унікальне значення або виразові особливості, які можуть бути важко передати в іншій мові. Це може призвести до відсутності або неправильного вибору еквівалента в перекладі. Важливим аспектом є розуміння культурного контексту, оскільки фразеологізми часто відображають культурні особливості мови-джерела. Неправильне розуміння цих аспектів може призвести до неточного перекладу або навіть до втрати загального смислу фразеологізму. Варто уникати використання застарілих фразеологізмів або їх неправильного вживання. Мова постійно змінюється, і деякі вирази можуть вже не відповідати сучасному мовленню [18].

Ще однією важливою аспектом є належне розуміння контексту, в якому використовується фразеологізм. Багатозначність деяких фразеологізмів може вимагати належного контексту для їхнього точного розуміння і передачі в перекладі. Тому перекладач повинен завжди враховувати контекст, у якому вживається фразеологізм, щоб забезпечити точність та адекватність перекладу.

Переклад фразеологізмів, або виразових зворотів, з однієї мови на іншу є завданням, що вимагає не тільки глибокого розуміння семантики слів та граматичних конструкцій, але й чутливості до нюансів культурних особливостей кожної мови. Фразеологізми, часто виражають ідеї, концепції або емоції, які можуть бути унікальними для кожної культури, тож їх переклад потребує не просто лінгвістичної компетентності, а й культурної глибини.

Однією з найпоширеніших помилок є буквальний переклад, коли перекладачі намагаються відтворити фразеологізм слово в слово, не враховуючи його ідіоматичного значення в мові-джерелі. Наприклад, іспанський фразеологізм «ponerse las pilas», що буквально перекладається як «надягати батарейки», має значення «почати працювати дуже наполегливо або енергійно». Такий переклад «надягати батарейки» без врахування ідіоматичного значення може призвести до зміни сенсу або втрати ефективності фразеологізму в перекладі [11].

Деякі фразеологізми мають унікальне значення або виразові особливості, які можуть бути важко передати в іншій мові. Це може призвести до відсутності або неправильного вибору еквівалента в перекладі. Наприклад, іспанський вираз «tomar el pelo», що буквально перекладається як «брати волосся», має значення «дурити, обдурювати». Такі фразеологізми потребують особливого уваги перекладача для вибору найбільш точного та ідіоматичного еквівалента в мові-цілі.

Культурний контекст є ще одним важливим аспектом перекладу фразеологізмів. Фразеологізми часто відображають культурні особливості мови-джерела і можуть мати ідіоматичне значення, яке може відрізнятися від культурної основи мови-цілі. Наприклад, іспанський вираз «echar agua al mar», що буквально перекладається як «залити воду в море», має значення «робити непотрібну або марну роботу». Такі вирази вимагають уважного аналізу контексту та культурних нюансів для точного передавання їхнього сенсу в перекладі.

Уникнення вживання застарілих фразеологізмів або їх неправильного вживання є також важливою складовою якісного перекладу. Мова постійно змінюється, і деякі вирази можуть вже не відповідати сучасному мовленню. Тому перекладач повинен мати на увазі не лише лексичні, але й стилістичні особливості мовлення в момент перекладу.

Отже, для забезпечення точності та адекватності перекладу важливо враховувати контекст, в якому використовується фразеологізм. Багатозначність деяких фразеологізмів може вимагати належного контексту для їхнього точного розуміння і передачі в перекладі. Таким чином, перекладач повинен завжди бути свідомим інтерпретації фразеологізму у відповідному контексті, щоб забезпечити ефективний та вірний переклад.

2.3. Переклад іспанських фразеологізмів зі значенням кольору на українську мову

Переклад іспанських фразеологізмів, пов'язаних з кольорами, на українську мову може бути захоплюючим завданням, оскільки кожен колір може мати свої унікальні асоціації та значення в мовленні. Розглянемо декілька прикладів іспанських фразеологізмів та їх українських еквівалентів:

- «*Estar en el blanco*» (бути в білому) – використовується, щоб висловити попадання в ціль або досягнення успіху.

- «*Ver todo de color de rosa*» (бачити все рожевим кольором) – виражає дуже оптимістичний погляд на справи, бачення усього з дуже позитивного ракурсу.

- «*Ponerse morado*» (почервоніти) – вживається для опису переїдання або випиття, особливо в такій кількості, яка може викликати неприємні відчуття.

- «*Estar verde*» (бути зеленим) – використовується для позначення недосвідченості, нестійкості або незрілості в якійсь сфері.

- «*Estar rojo como un tomate*» (бути червоним, як томат) – описує вираження обурення, сорому або ембарго.

- «*Dinero negro*»(брудні гроші) – використовується для опису грошей, отриманих незаконним шляхом або не задекларованих для уникнення сплати податків.

- «*Mercado negro*»(чорний ринок) – вживається для опису неконтрольованої або нелегальної торгівлі товарами та послугами, що оминає офіційні канали розподілу та оподаткування.

- «*Tener un corazón de oro*»(мати золоте серце) – фразеологізм, що описує особу з високими моральними якостями, добротою і щедрістю.

- «*Tener sangre azul*»(мати блакитну кров) – вислів виник серед іспанської аристократії у Кастилії, де аристократи пишалися тим, що їхні предки ніколи не змішувалися.

- «*De noche todos los gatos son pardos*»(вночі всі коти сірі) – в умовах сутінків людське око нечітко розрізняє кольори, тому бурий колір може здатися таким же яскравим, як і сірий.

- «*La bestia negra*»(чорний звір) – особа, яка постійно виступає у ролі ворога або створює перешкоди.

Кожен з цих фразеологізмів має своє унікальне значення, що виражається через використання кольору, але при їх перекладі на українську мову важливо враховувати контекст та культурні особливості, щоб забезпечити точний та ідіоматичний переклад.

Переклад фразеологічних одиниць, які містять у собі асоціації з кольорами, є предметом дослідження в лінгвістиці та перекладознавстві. Кожен кольоровий термін у мові має свої власні семантичні та асоціативні поля, які визначають його використання у фразеологізмах. Наприклад, український вираз «білий» або іспанський «blanco» може асоціюватися з такими поняттями, як чистота, невинність або цільність, що впливає на семантичну специфіку фразеологічної одиниці «Estar en el blanco» або «бути в білому».

У перекладі фразеологізмів, пов'язаних з кольорами, важливо враховувати культурні та контекстуальні особливості, оскільки асоціації кольорів можуть відрізнятися в різних культурах. Також слід враховувати ідіоматичність виразів та їх специфічне вживання в мовленні кожної мови.

Використання фразеологічних одиниць з кольорами в мові сприймається як ефективний спосіб виразу емоцій, ставлення та концепцій, що забезпечує їм широкий вживання як у повсякденному мовленні, так і у літературі та публіцистиці.

Наприклад, фразеологізм «Estar en el blanco» в іспанській мові використовується для вираження ідеї попадання в ціль або досягнення успіху. Українським еквівалентом може бути вираз «бути в білому». Аналогічно, іспанський фразеологізм «Ponerse morado», що буквально перекладається як «почервоніти», вживається для опису переїдання або перепиття. Його українським еквівалентом може бути вираз «наїстися до втрати свідомості».

Дослідники також розглядають вплив культурних аспектів на сприйняття кольорів та їхнє використання у фразеологічних одиницях. Наприклад, кольорові асоціації можуть варіюватися в залежності від культурних конвенцій та традицій. У деяких культурах червоний колір може асоціюватися з любов'ю та страстю, в той час як у інших – з небезпекою або агресією. Такі аспекти необхідно враховувати при перекладі фразеологізмів, що містять кольори.

Вивчення фразеологізмів з кольорами та їх переклад сприяє розумінню культурної специфіки мови та дозволяє краще осягнути культурний контекст кожної мови.

Розгорнуті висновки підкреслюють важливість вивчення та розуміння фразеологічних одиниць, що містять у собі асоціації з кольорами, в контексті лінгвістики та перекладознавства. Переклад цих виразів вимагає не лише знання мовних структур, але й чутливості до культурних особливостей та асоціацій кольорів у кожній мові. Дослідження таких фразеологізмів розкриває широкий спектр культурних, емоційних та когнітивних аспектів мовлення.

Вивчення фразеологічних одиниць, що містять кольори, вказує на тісний зв'язок між мовними виразами та культурними нюансами сприйняття кольорів у кожній культурі. Важливо розуміти, які асоціації викликає кожен колір у різних культурах, а також як ці асоціації відображаються в мові.

Дослідження фразеологічних одиниць з кольорами сприяє розкриттю семантичних та прагматичних властивостей мови. Воно дозволяє краще зрозуміти, як кольорові асоціації використовуються для вираження емоцій,

ставлень та концепцій у різних культурах. Отже, вивчення фразеологізмів з кольорами та їх переклад сприяє глибшому розумінню культурних відмінностей та виразності мови. Це важливий крок у зближенні культур та сприянні взаєморозумінню між людьми з різних країн і мовних спільнот.

ВИСНОВКИ ДО 2 РОЗДІЛУ

Підсумовуючи наведене вище обговорення функціонування назв кольорів у складі мовних одиниць, можна вивести такі способи відтворення цих одиниць:

1) розподіл усієї (повної) суми. Цей підхід використовується при роботі з фразами, які мають однакову етимологію в обох мовах. Такими джерелами може бути Біблія або розповіді про біблійне минуле, грецька чи інша легенда тощо.

2) виявлення такого ж близького родича. Цей спосіб перекладу зберігає образну основу ФО в перекладі, але вносить деякі лінгвістичні зміни в процес.

3) Переклад реального мовного аналога або повна заміна образів.

4) Опис перекладу ФО за допомогою зображення.

У цьому випадку образ може зберігатися (за допомогою еквівалента), змінюватися лише незначно (за допомогою відповідного відповідника), зміщуватися (за допомогою компенсації) або повністю зникати (за допомогою стилістично нейтральних лексем). . Експресивно-стилістичне забарвлення зберігається, видозмінюється, пом'якшується або стирається. Для перекладу мовних одиниць, які мають назви, пов'язані з кольорами, а також підбору відповідника застосовують описовий спосіб перекладу, калькування, різні види мовних трансформацій, узагальнень, конкретизації, компенсації. Робота перекладача полягає в тому, щоб відтворити цей мовний прийом, який асоціюється з гумором або сатирою, поєднанням формальної та комічної мови.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

Таким чином, після написання курсової роботи ми отримали наступні висновки:

Досліджено теоретичні засади дослідження. Абстрактність наукової мови сприяє обмеженню особистісно-авторського начала. Авторське «ми», наявність знеособлених і невизначених виразів тощо зменшує прояв емоцій і гучність мовлення. Експресивна мова «виникає лише в конкретних письмових творах певних жанрів, як правило, у статтях, виступах, науково-популярній та науковій комунікації в цілому. Через це її вважають «необов'язковою» мовою.

Фразеологізм – це самостійне мовне поняття, яке виділяється пов'язаними з ним диференційними ознаками. В англійській мові одиниці, які є похідними від фраз, і одиниці, які є суто лінгвістичними, взагалі не розглядаються. Носії англійської мови використовують слово ідіома, яке переважно вживається в буквальному значенні. Основними характеристиками фразеологізмів є насамперед експресія та образність. Організація більшості фразеологічних одиниць ідентична поєднанню слів, вільних від асоціацій. Окрім того, що у вільних словосполученнях одне слово можна замінити іншим, і що фразеологізми мають усталений мовний склад. Багато фраз є похідними від фраз, які є вільними, прислів'ями та спеціальною термінологією.

Фразеологізми, що мають колоритний символічний склад, розглядаються як тип фразеологічних одиниць, що мають структурне призначення. Як наслідок, дослівний переклад виразів, виражених у народній мові, надзвичайно складний. Вибір конкретного типу перекладу базується на специфіці фразеологізмів, перекладач повинен розпізнати і передати їх передбачуване значення. Оскільки ідіоми широко вживаються в літературі, компетентний перекладач не повинен допускати будь-яких неточностей у перекладі ідіом. Без знання того, як правильно формулювати речі, неможливо оцінити чіткість і виразність мови. У результаті можна зробити висновок, що основним атрибутом перекладу виразу є

врахування еквівалентності виразу чи фразеологічної одиниці, коли вони передаються на іншу мову.

Розрізняють чотири основні типи ідіом: значення ідіоми не залежить від її лексичного складу і може складатися з будь-якої кількості слів. Єдині фразеологізми – це словесні поєднання словосполучень, які можуть мати кілька значень. Комбінації слів, які називають телефонами, є екземплярами комбінацій, утворених шляхом реалізації певних визначень слів. Фрази, які походять з однієї мови, як правило, складаються з однакових слів і використовують комбінації слів, які не тільки семантично відрізняються, але й повністю складаються зі слів із будь-яким значенням.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бабій, І. (2007). Кольорономінація як особливість ідіостилю В. Стефаника. *Тернопільський державний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка*. С. 321–333.
2. Березнева, І.М. (2000). Особливості вивчення фразеологічних одиниць з семантизмами як наукова проблема. *Лінгвістичні дослідження. – 36 наук. праць*. № 5. С. 122-127.
3. Бистров, Я.В., Жук, Я.П. (2000). Кольороназви сучасної англійської мови у складі тематичних груп: *Збірник статей Міжнародної наукової конференції “Семантика мови і тексту”*. С. 61-63.
4. Буточкіна, Є.К. (2017). Зооморфні фразеологізми в англійській та українській мовах. *Вісник студентського наукового товариства ДонНУ імені Василя Стуса*. Вип. 2. №. 8. С. 98–102.
5. Видайчук, Т. (2022). Аспекти історії української мови як засіб формування національної ідентичності та історичної пам’яті. *Ukrainian Educational Journal*. № 2. С. 48–63.
6. Видайчук, Т., Видайчук, К. (2021). Маніпулятивні тактики в заголовках сучасних українських інтернет-видань. *Studia Philologica*. № (2). С. 21–29.
7. Гамзюк, М. В. (2015). Емотивний компонент значення у процесі створення фразеологічних одиниць (на матеріалі німецької мови) : монографія. Видавничий центр КДЛУ.
8. Головіна, Н. Б. (2010). Фразеологізми зі значенням побажання в німецькій та українській мовах (лінгвокультурологічний компонент). (Автореф. канд. філол. наук). Національний Технічний Університет України "Київський Політехнічний Інститут", Київ.
9. Гуменюк, І.І. (2012). Структурні та лексико-семантичні особливості фразеологічних одиниць із колоративами в англійській мові. (Автореф. дис. канд. філол. наук). Чернів. нац. ун-т ім. Ю. Федьковича.

10. Дем'яненко, Н. Б. (2002). Фразеологічні одиниці на позначення інтелектуальних рис людини у польській мові. Мовні та концептуальні картини світу : зб. наук. пр. / М-во освіти і науки України, КНУ.
11. Дубровська, І. Б. (2001). Біблійно-християнська метафора в німецькій мові: номінативний аспект. (Автореф. канд. філол. наук : 10.02.04). Національний Технічний Університет України "Київський Політехнічний Інститут", Київ.
12. Забуранна, О. В. (2002). Антропоцентризм фразеологічної семантики (на матеріалі фразеологічних одиниць української, перської, японської мов зі значенням відносного часу). (Дис. канд. філол. наук). Національний Технічний Університет України "Київський Політехнічний Інститут", Київ.
13. Заваринська, І. Ф. (2022). Фразеологізми з онімним компонентом в англійській, польській та українській мовах: лінгвокультурологічний аспект: Монографія. Тернопіль: Осадца Ю. В.
14. Задорожна, І. П. (2001). Сполучуваність соматизмів у німецькій мові. *Науковий вісник Чернівецького університету : збірник наукових праць*. Вип. 114 : С. 69–79.
15. Лабінська, Б. І. (2004). Німецькі фразеологізми з компонентом на позначення фізичного стану людини. (Автореф. канд. філол. наук). Національний Технічний Університет України "Київський Політехнічний Інститут", Київ.
16. Лалаян, Н. С. (2008). Фразеологічні одиниці з ономастичним компонентом у сучасній німецькій мові: структурно-семантичний та функціональний аспекти. (Дис. канд. наук). Національний Технічний Університет України "Київський Політехнічний Інститут", Київ.
17. Лисенко, О. М. (2000). Дериваційні процеси у німецькій фразеології (на матеріалі фразеологічних біблеїзмів). (Автореф. канд. філол. наук). Національний Технічний Університет України "Київський Політехнічний Інститут", Київ.
18. Литвин, А. А. (2009). Семантика та функціонування англійських фразеологічних одиниць на позначення поняття «удар» у спортивній грі

- волейбол. *Наукові записки. [Національний університет «Острозька академія»]*. Вип. 11. С. 269-273.
- 19.Максімов, С. Є. (2019). Перекладацький аналіз тексту в світлі дискурс-аналізу. *Науковий вісник кафедри ЮНЕСКО Київського національного лінгвістичного університету. Філологія, педагогіка, психологія*. Вип. 34. С. 124–127.
- 20.Мізін, К. І. (2009). *Порівняння у фразеології*. 240 с.
- 21.Селіванова, О. О. (2006). Нові підходи до вивчення фразеології в парадигмальному просторі сучасної лінгвістики. С. 149–156.
- 22.Скрипнік, І. Ю. (2009). Соматичні фразеологічні одиниці із значенням інтерперсональних відносин: структурно-семантичні та функціональні характеристики. (Дис. ... канд. філол. наук). Національний Технічний Університет України "Київський Політехнічний Інститут", Київ.
- 23.Смілянська, А. (2023). Право на щастя він вважав невід'ємним правом людини. *Голос України*.
- 24.Сучасний фразеологічний словник української мови (2010). [уклад. А. П. Ярещенко, В. І. Бездітко, О. В. Козир]. 640 с.
- 25.Цапулич, Л. Т. (2005). Семантична структура іменників середньобаварської богемської говірки Закарпаття (на матеріалі зоосемізмів та соматизмів). (Автореф. дис. канд. філол. наук). Національний Технічний Університет України "Київський Політехнічний Інститут", Київ.
- 26.Шульженко, А. С. (2020). Фразеологізми на позначення відчуттів людини в українській, англійській та французькій мовах: структурний і семантичний аспекти [Дис. канд. філ. наук: 10.02.17. Донецький національний університет імені Василя Стуса].
- 27.Bergen, B., Polley, C., Wheeler, K. (2010). *Language and inner space. Language, Cognition and Space: The State of the Art and New Directions*. L.: Equinox Publishing Ltd, P. 79–92.
- 28.Heller, E. (2004). *Psicología del color: cómo actúan los colores sobre los sentimientos y la razón*. Barcelona: Editorial Gustavo Gili

29. Jalilbayli, O. B. (2022). Forecasting the prospects for innovative changes in the development of future linguistic education for the XXI century: the choice of optimal strategies. *Futurity Education*. Vol. 2(4), P. 36–43.
30. Kharitonenko, L. (2022). Innovations and traditions in Ukrainian language teaching at the educational establishments of Ukraine: cases, models of the future. *Futurity Education*. P. 57–71.
31. Mamatov, A. (2020). Phraseological formation and lexicalization phenomenon. *Journal of Critical Reviews*. 7 (13). 1015-1018.
32. Pastoureau, M. & Dominique, S. (2006). *Breve historia de los colores*. Buenos Aires: Ediciones Paidós.
33. Portal, F. & Gutiérrez F (2016). *El simbolismo de los colores en la antigüedad, la edad media y los tiempos modernos*. Palma de Mallorca: JoséJ. de Olañeta.
34. Varichon, A. & Dominique S. (2009). *Breve historia de los colores. Historia de su significado y fabricación*. Barcelona: Editorial Gustavo Gili
35. Zuluaga, A. (2018). *Introducción al estudio de las expresiones fijas*. Berna: Peter Lang.